

РЕШЕНИЕ

№ 334

гр. София , 04.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ в закрито заседание на четвърти юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Иван Иванов
Членове:	Зорница Хайдукова Валентин Бойкинов

като разглежда докладваното от Иван Иванов Въззивно търговско дело № 20211001000186 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 25, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ.

С решение № 260 412 от 23.11.2020 г. по т.д. № 2241/ 2020 г. на Софийския градски съд, търговско отделение, VI - 6 състав е оставена без уважение жалбата на Д. Р., гражданин на Република Италия, чрез пълномощника адвокат И. П., срещу отказ № 20201106090532/ 9.11.2020 г. на длъжностно лице по регистрацията при Агенцията по вписванията, постановен по заявление № 20201106090532/ 6.11.2020 г. за вписване по партидата на „Рок Уел“ ООД - гр. София на следното обстоятелство : заличаване на Д. Р. като съдружник на основание чл. 125, ал. 2 от ТЗ.

Срещу решението е подадена жалба от Д. Р., гражданин на Република Италия, чрез пълномощника адвокат И. П., в която се твърди, че е неправилно.

Необосновано съдът приел, че липсват доказателства изявлението на съдружника да е достигнало до адресата си, за да се приеме, че е изтекъл срока по чл. 125, ал. 2 от ТЗ. Предизвестието било изпратено на адреса на управление на дружеството, който бил посетен на 24.07.2020 г. от служител на пощенския оператор „Спиди“, като за клиент, получил доставката се подписала П., което означавало, че предизвестието е редовно връчено на дружеството чрез служителя П..

Молбата към съда е да отмени обжалваното решение и да постанови ново решение, с което да задължи Агенцията по вписванията да впише по партидата на дружеството заявеното обстоятелство.

Софийският апелативен съд, търговско отделение, шести състав след като обсъди оплакванията в жалбата във връзка с атакувания съдебен акт, намира следното.

Жалбата е допустима - подадена е в срока по чл. 25, ал. 4 от ЗТР от лице, имащо правен интерес от обжалването на валиден и допустим и подлежащ на въззивно обжалване по силата на чл. 25 от ЗТР акт.

При преценката за основателността на жалбата съдът съобрази следното.

Д. Р., гражданин на Република Италия, чрез пълномощника адвокат И. П., сезирал Агенцията по вписванията със заявление № 20201106090532/ 6.11.2020 г. за вписване по партидата на „Рок Уел“ ООД - гр. София на следното обстоятелство : заличаване на Д. Р. като съдружник на основание чл. 125, ал. 2 от ТЗ.

Длъжностното лице по регистрацията постановило отказ, съобразявайки, че заявителят не е лице от изброените в чл. 15 от ЗТРРЮЛНЦ, както и че липсва решение на общото събрание относно дружествените дялове на напускащия съдружник.

Първоинстанционният съд преценил жалбата на заявителя като неоснователна, споделяйки изцяло доводите на длъжностното лице по регистрацията.

При тези факти Софийският апелативен съд, търговско отделение, шести състав преценява частната жалба като неоснователна поради следното.

В обхвата на проверката, която извършва длъжностното лице по регистрацията се включва и изясняването на въпроса дали заявлението изхожда от оправомощено лице, а кои са такива лица, е установено в разпоредбата на чл.15, ал.1 и 3 от ЗТРРЮЛНЦ. Съдружникът в дружество с ограничена отговорност не може да бъде заявител, по смисъла на чл. 15, ал. 1 от закона. Заявител е търговското дружество, което съгласно чл. 141, ал.2 от ТЗ се представлява от управителя.

Подлежащите на вписване обстоятелства относно дружеството с ограничена отговорност са посочени в чл. 119 от ТЗ. Напускането на съдружник е обстоятелство, което подлежи на вписване, доколкото е свързано с изменение или допълнение на дружествения договор, за което съгласно чл. 119, ал. 4 от ТЗ в търговския регистър се представя за

- 3 -

обявяване препис от него, който съдържа всички изменения и допълнения, заверен от органа, представляващ дружеството.

Прилагането по аналогия на нормата на чл. 141, ал. 5 от ТЗ към настоящия случай, е недопустимо, тъй като въпроса за прекратяването на участие в дружеството в хипотезата на чл. 125, ал. 2 от ТЗ не е неуреден по смисъла на чл. 46, ал. 2 от ТЗ.

Разпоредбата на чл. 141, ал. 5, изр. 3 от ТЗ има конкретен адресат - управителят на дружество с ограничена отговорност и така предоставеното му правомощие е в защита на неговия интерес именно в това негово качество, тъй като в организационната структура на дружеството с ограничена отговорност съдружникът и управителят имат различни права и задължения. Тъкмо с оглед различното им правно положение - на съдружника, като носител на членствено правоотношение (участник в дружеството) и на управителя, като орган на управление на дружеството, приложението по аналогия на цитираната норма, е недопустимо.

Поради съвпадането на крайните изводи на настоящия съдебен състав с тези на първостепенния съд решението следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения Софийският апелативен съд, търговско отделение, шести състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260 412 от 23.11.2020 г. по т.д. № 2241/ 2020 г. на Софийския градски съд, търговско отделение, VI - 6 състав.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____